

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 11 juli 2008 in zaak nr. 08/6059 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken en de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning afgewezen.

Bij besluit van 30 januari 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2008, verzonden op 24 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

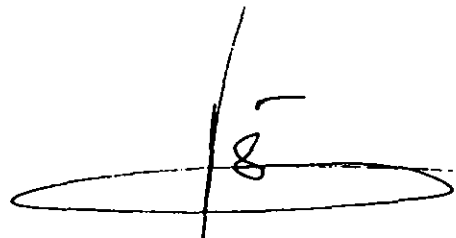
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2008

434-594.

Verzonden: 14 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
Zittinghoudende te Roermond

Sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer
Vreemdelingenkamer

Procedurenummer: AWB 08 / 6059

**Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb)**

inzake

eiseres,
gemachtigde mr. W.G.P. Berkers,

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie**, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij fax van 19 februari 2008 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 30 januari 2008, verzonden op 1 februari 2008. Bij dat besluit heeft verweerder het bezwaarschrift van eiseres van 26 september 2007, gericht tegen het besluit van 3 september 2007, verzonden op 4 september 2007, ongegrond verklaard. Bij het laatstgenoemde besluit is de aan eiseres verleende verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf bij echtgenoot ingetrokken met terugwerkende kracht tot 6 februari 2006 en de aanvraag tot het verlengen van de eerder genoemde verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

1.2. Voorts heeft eiseres bij verzoekschrift van 19 februari 2008 de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht bij wege van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.3. Bij schrijven van 13 maart 2008 heeft eiseres zowel de gronden van het beroep als het verzoek ingediend.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken zijn in afschrift aan eiseres gezonden.

1.5. Het beroep is behandeld ter zitting van 3 juni 2008, alwaar eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door mr. B. Anik. Als tolk was aanwezig

1.6. Voormeld verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening (met procedurenummer AWB 08/6061) is op 3 juni 2008 eveneens op een zitting behandeld.

2. Overwegingen

- 2.1. Eiseres is geboren op _____ n is in het bezit van de Turkse nationaliteit.
- 2.2. Op 13 februari 2007 heeft eiseres bij verveerder een aanvraag ingediend tot het verlengen van de eerder aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenoot
- 2.3. Bij het besluit van 3 september 2007 heeft verweerder de aan eiseres verleende verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf bij echtgenoot _____ ingetrokken met terugwerkende kracht tot 6 februari 2006 en de aanvraag tot het verlengen van de eerder genoemde verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.
- 2.4. Tegen dit besluit heeft eiseres bij schrijven van 26 september 2007 bezwaar gemaakt, welk bezwaar bij het thans bestreden besluit ongegrond is verklaard.
- 2.5. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid. Het is verweerder achteraf gebleken dat de echtgenoot van eiseres, tevens referent, reeds ten tijde van de besluitvorming op de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning niet (meer) zelfstandig en duurzaam beschikte over voldoende middelen van bestaan. De echtgenoot van eiseres heeft bij de aanvraag om verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) aangegeven dat hij werkzaam is bij _____ in _____ in dat hij EUR 1320,- netto per maand verdient. Gebleken is echter dat referent in 2006 bij _____ EUR 717,- heeft verdiend. Voor zover eiseres heeft gesteld dat het salaris zwart werd uitbetaald heeft verweerder overwogen dat deze inkomsten niet kunnen worden aangemerkt als zelfstandige middelen nu er geen premies en belastingen over werden afgedragen. In de zijdens eiseres aangevoerde omstandigheden heeft verweerder geen grond gezien voor toepassing van de hem toekomende inherente afwijkingsbevoegdheid. Evenmin vormt artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) aanleiding om de aanvraag van eiseres in te willigen, aldus verweerder.
- 2.6. Thans ligt ter beoordeling van de rechtbank voor of het bestreden besluit van 30 januari 2008 de toets in rechte kan doorstaan. De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.7. Ingevolge artikel 19 juncto artikel 18 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.
- 2.8. In onderdeel B1/2.2.9 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) staat als beleidsregel geformuleerd dat, indien wordt vastgesteld dat er bij de verlening, verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning onjuiste gegevens zijn verstrekt of relevante gegevens zijn achtergehouden, en er nog geen periode van twaalf jaren of langer is verstreken, de ten onrechte verleende verblijfsvergunning wordt ingetrokken

of de geldigheidsduur ervan niet wordt verlengd. Voorwaarde is uiteraard dat het verstrekken van de onjuiste gegevens, of het achterhouden van de juiste gegevens er (mede) toe heeft geleid dat de verblijfsvergunning ten onrechte is verleend, verlengd of gewijzigd.

Voorts is in voornoemd beleidsonderdeel, voor zover thans van belang, het volgende bepaald.

“(..) Niet van belang is of het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens opzettelijk is gebeurd. Het gaat er om dat de onjuiste situatie wordt gecorrigeerd. Bepalend is immers of de verblijfsvergunning bij bekendheid met de juiste gegevens zou zijn verleend, verlengd of gewijzigd. Het is niet van belang of de onjuiste gegevens zijn verstrekt of de juiste gegevens zijn achtergehouden door de vreemdeling zelf of andere belanghebbenden. Daarbij zij gewezen op hetgeen daaromtrent is vermeld in Toelichting op artikel 18 Vreemdelingenwet: “Het kan hier niet alleen gaan om gegevens die door de vreemdeling zijn verstrekt of zijn achtergehouden, maar ook om gegevens die door belanghebbende derden zijn verstrekt of achtergehouden. Hierbij kan gedacht worden aan gegevens over de gezinsband die door een echtgenoot of echtgenote zijn verstrekt, indien de vergunning is verleend in het kader van gezinshereniging of -vorming. Verblijfsbeëindiging blijft achterwege, indien dat in strijd zou komen met een ieder verbindende verdragsbepaling (bijvoorbeeld artikel 8 EVRM) of voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding met de met de beleidsregel te dienen doelen (artikel 4:84 van de Awb). In dergelijke gevallen kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd echter wel (ambtshalve) worden gewijzigd wegens veranderde omstandigheden, met toepassing van artikel 14, eerste lid, onder c, Vreemdelingenwet. Door die wijziging wordt dan de onjuiste situatie uit het verleden gecorrigeerd door de beperkingen en voorschriften die aan de verblijfsvergunning waren verbonden te vervangen door beperkingen en voorschriften op basis van de veranderde omstandigheden. (..)”

2.9. Met inachtneming van het hiervoor weergegeven kader dient de rechtbank ter beslechting van het onderhavige geschil allereerst te beoordelen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden, die tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning zouden hebben geleid.

2.10: De rechtbank stelt allereerst vast dat eiseres bij haar aanvraag om verlening van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperking “verblijf bij echtgenoot op heeft verklaard dat sinds de afgifte van de verblijfsvergunning er geen sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden die gevolgen hebben voor het verblijfsrecht. Niet in geschil is verder dat er sprake is geweest van het zwart uitbetalen van loon, welke inkomsten ingevolge het beleid als genoemd in onderdeel B1/4.3.1 van de Vc 2000 niet als zelfstandig kunnen worden aangemerkt nu er geen premies en belastingen over werden afgedragen.

2.11. Eiseres heeft in dit kader opgemerkt dat uit alle thans beschikbare informatie blijkt dat eiseres zelf niet op de hoogte was van de situatie die bij de werkgever van haar echtgenoot is ontstaan. Verweerder stelt naar de mening van eiseres ten onrechte dat het niet uitmaakt of er sprake is geweest van opzet.

2.12. Niet ter discussie staat dat de verblijfsvergunning destijds is verleend in de veronderstelling dat de echtgenoot van eiseres ten tijde van de besluitvorming wel zelfstandig en duurzaam beschikte over voldoende middelen van bestaan.

2.13. De rechtbank stelt vervolgens vast dat ten tijde van de datum van vergunningverlening aan eiseres sprake was van het zwart uitbetalen van loon aan de echtgenoot van eiseres.

2.14. Zijdens eiseres is niet betwist dat van deze wijziging in de inkomenspositie van haar echtgenoot aan verweerder niet eerder dan ten tijde van de aanvraag tot het verlengen van de vergunning mededeling is gedaan. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat in het geval van eiseres sprake is geweest van het achterhouden van gegevens. Dat eiseres niet op de hoogte was van het zwart uitbetalen van het loon en dat referent zich niet heeft gerealiseerd dat het zwart uitbetalen van het loon van invloed zou zijn op de verleende verblijfsvergunning, maakt dit niet anders. Hierbij wijst de rechtbank op eerder genoemd beleidsonderdeel B1/2.2.9 van de Vc 2000, welk beleidsonderdeel naar dezerzijds oordeel niet kennelijk onredelijk is. Voorts wijst de rechtbank in dit kader op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), onder andere de uitspraak van 2 augustus 2004 (LJN: AQ6974) waarin de Afdeling heeft overwogen dat voor beantwoording van de vraag of tot intrekking op grond van het verstrekken van onjuiste gegevens kan worden overgegaan niet van belang is of het de desbetreffende vreemdeling kan worden toegerekend onjuiste, dan wel onvolledige gegevens te hebben verstrekt, zodat het evenmin relevant is of het die vreemdeling zelf was die onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden. Hieruit moet tevens worden afgeleid dat persoonlijke omstandigheden van de desbetreffende vreemdeling die tot het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens hebben geleid, evenmin van belang kunnen zijn.

2.15. Vervolgens dient de rechtbank te beoordelen of de oorspronkelijke aanvraag zou zijn afgewezen, indien verweerder ten tijde van de oorspronkelijke vergunningverlening bekend was geweest met de achtergehouden gegevens. Hiertoe overweegt de rechtbank als volgt.

2.16. De rechtbank is van oordeel dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat in casu – achteraf gezien en uitgaande van de achtergehouden gegevens – de oorspronkelijke aanvraag zou zijn afgewezen, indien verweerder ten tijde van de oorspronkelijke vergunningverlening bekend was geweest met de achtergehouden gegevens. Vast staat immers dat ten tijde van de aanvraag van de verblijfsvergunning het loon van referent zwart werd uitbetaald. Deze inkomsten kunnen ingevolge het beleid als genoemd in onderdeel B1/4.3.1 van de Vc 2000 niet als zelfstandig worden aangemerkt zodat er niet aan de voorwaarden voor vergunning verlening werd voldaan.

2.17. Gelet op het vorenstaande is de bevoegdheid voor verweerder gegeven om ingevolge artikel 19 juncto artikel 18, van de Vw 2000 de verblijfsvergunning van eiseres in te trekken.

2.18. Vervolgens overweegt de rechtbank het volgende.

2.19. Blijkens de redactie van het hiervoor vermelde beleidsonderdeel B1/2.2.9 van de Vc 2000 is als regel voorgeschreven wanneer gebruikt wordt gemaakt van de in artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 neergelegde bevoegdheid

om een verlengingsaanvraag af te wijzen. Van die regel kan (enkel) met toepassing van de in artikel 4:84 van de Awb neergelegde bevoegdheid worden afgeweken. De rechtbank is evenwel van oordeel dat verweerder in casu geen termen aanwezig heeft hoeven achten om van de inherente afwijkingsbevoegdheid gebruik te maken. Zo kan de omstandigheid dat de echtgenoot van eiseres sedert de bezwaarfase weer zelfstandig en duurzaam beschikt over middelen van bestaan, wat hier overigens ook van zij, niet aan de toepasselijkheid van de door verweerder gehanteerde afwijzingsgrond afdoen. Hiermee is immers niet gezegd dat zij ook ten tijde van de oorspronkelijke vergunningverlening aan het middelenvereiste voldeed en dat hiermee geen sprake (meer) is van het achterhouden van gegevens.

2.20. De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder met de onderhavige intrekking en weigering tot het verlengen van de eerder verleende vergunning niet in strijd met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) heeft gehandeld. Hiertoe overweegt de rechtbank als volgt.

2.21. Ingevolge het eerste lid van artikel 8 van het EVRM, voor zover relevant, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven. Volgens het in het tweede lid van voornoemd artikel 8 is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.22. Niet betwist is door verweerder dat er sprake is van een gezinsleven tussen eiseres en haar echtgenoot. Door verweerder in het geval van eiseres evenwel geen inmenging in het recht op eerbiediging van het gezinsleven aangenomen omdat eiseres wordt geacht nimmer rechtmatig verblijf in Nederland te hebben gehad. De rechtbank komt het standpunt van verweerder niet onredelijk voor. Eiseres kan immers niet alsnog verblijfsrechten ontlenuen aan het EVRM over een periode waarover achteraf bezien geen recht op een vergunning bestond omdat zij gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zouden hebben geleid.

2.23. ook indien echter vanwege de intrekking van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning met terugwerkende kracht tot inmenging zou moeten worden geconcludeerd, ligt vervolgens de vraag voor of zich zodanige feiten en omstandigheden voordoen dat uit het recht op respect voor het familie- en gezinsleven niettemin voor verweerder de verplichting voortvloeit aan eiseres verblijf hier te lande toe te staan.

2.24. Ter beantwoording van deze vraag, dient een op de individuele zaak toegespitste belangenafweging te worden gemaakt, waarbij de Nederlandse Staat een "certain margin of appreciation" toekomt. Of in dit geval uit het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven niettemin een verplichting voortvloeit om eiseres verblijf in Nederland toe te staan, moet worden vastgesteld aan de hand van een redelijke afweging tussen de belangen van het individu en die van de gemeenschap in zijn geheel. Het bereiken van een "fair balance" tussen die belangen staat daarbij voorop. Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens verlangt daarbij telkens een

op de individuele zaak toegesneden belangenafweging. Daarbij moet in elk geval worden vastgesteld of sprake is van een objectieve belemmering om het familie- en gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. Als er geen sprake is van een objectieve belemmering, dan kunnen andere – bijzondere – omstandigheden tot de conclusie nopen dat er sprake is van een verplichting aan de zijde van verweerder om eiseres verblijf in Nederland toe te staan.

2.25. De rechtbank is van oordeel dat door eiseres geen zodanige feiten en omstandigheden zijn gesteld waaruit voor verweerder uit het recht op respect voor het familie- en gezinsleven de verplichting voortvloeit aan eiseres alsnog verblijf hier te lande toe te staan. In het bijzonder wordt daarbij in aanmerking dat niet is gesteld nog is gebleken van een objectieve belemmeringen om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. Daarbij heeft verweerder in aanmerking kunnen nemen dat de echtgenoot van eiseres naast de Nederlandse nationaliteit tevens de Turkse nationaliteit heeft. Hetgeen door of namens eiseres ter zitting naar voren is gebracht ten aanzien van de opleiding die zij in Nederland volgt, haar werk dat zij hier in de avonden verricht en haar kinderwens, heeft niet tot een ander oordeel kunnen leiden.

2.26. In zake het eerst in de beroepsfase naar voren gebrachte beroep op het Associatiebesluit 1/80 van de Associatieraad EEG/Turkije (hierna: Associatiebesluit 1/80), overweegt de rechtbank dat verweerder zich op basis van hetgeen eerst in beroep is aangevoerd in het verweerschrift op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres geen rechten kan ontlenen aan het Associatiebesluit 1/80 nu zij door de intrekking van de aan haar verleende verblijfsvergunning met terugwerkende kracht geacht wordt nimmer in het bezit te zijn geweest van een verblijfsvergunning.

2.27. Gelet op het voorgaande is het beroep van eiseres ongegrond. Voor zover het beroep gericht is tegen de afwijzing van de aanvraag tot verlenging, dient het beroep eveneens voor ongegrond te worden gehouden. Nu verweerder de verblijfsvergunning van eiseres op grond van artikel 19 juncto artikel 18 van de Vw 2000 heeft kunnen intrekken, heeft verweerder de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning eveneens kunnen afwijzen.

2.28. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

2.29. Mitsdien wordt beslist als volgt.

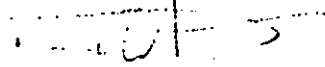
3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels in tegenwoordigheid van mr. R.A. Debets als griffier en uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2008.

Voor eensluidend afschrift
de (wnd.) griffier:

Afschrift verzonden op: **24 JUL 2008**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

Rechtbank 's-Gravenhage

Zittinghoudende te Roermond

Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 950, 6040 AZ Roermond

MAANTEKENEN
[] PER FAX ((040) 243 15 66)

De heer mr. W.G.P. Berkers
Willemstraat 13 A
5611 HA Eindhoven

Bezoekadres
Willem II Singel 67
6041 HR Roermond
Telefoon (0475) 35 23 05
Fax (0475) 35 24 82
Bankrekening 19.23.25.884
t.n.v. Arrondissement 544
Roermond

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Zittingadministratie
mevr M.E.G.C. Veggelers
(0475) 352 305
(0475) 352 482
24 juli 2008
procedurenummer 08 / 6059 BEPTDN MA R4 DER
casusnummer
70133-B/AE/... beroep

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

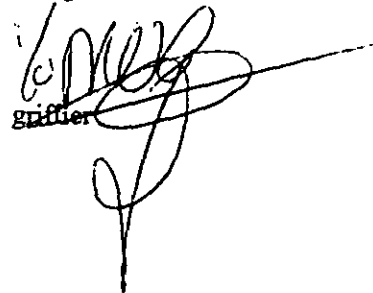
het beroep / verzoek van
justitienummer:
V-nummer:

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

XW003

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
14 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806270111/2
AAN:	VZ
BEHANDELD DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAVE

70264-B/SB, Hoger Beroep VW

Eindhoven, 12 augustus 2008

**HOGER BEROEP BESLISSING RECHTBANK
DEN HAAG (ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND
D.D. 24 JULI 2008
ZAAKNUMMER: AWB 08/6059 BEPTDN MA R4 DER**

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____, van Turkse nationaliteit,
wonende te _____, van _____, van _____, van _____
te dezer zake
woonplaats kiezende te Eindhoven, aan de Willemstraat 13 A, ten kantore van
de advocaat en procureur mr. W.G.P. Berkers, de hierbij verklaard te dezer
zaken door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens haar dit
hoger beroepschrift in te dienen en te ondertekenen;

Appellante kan zich niet verenigen met de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond, zaaknummer 08/6059, waarbij het hoger beroepschrift van appellante ongegrond werd verklaard. Van de beschikking waarvan hoger beroep wordt als **productie 1** een afschrift overgelegd.

Appellante wenst de navolgende grieven naar voren te brengen.

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank (pagina 4, 2.14, derde regel midden):
"Gelet hierop is de Rechtbank van oordeel dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat in het geval van eiseres sprake is geweest van het achterhouden van gegevens."

BERKERS GERRAND & SLAATS ADVOCATEN
WILLEMSTRAAT 13A - 5611 HA EINDHOVEN
E-INFO@BGSADVOCATEN.NL - WWW.BGSADVOCATEN.NL - T 040 2431932 - F 040 2431566

Toelichting:

Appellante is van mening dat zij geen gegevens heeft achtergehouden. Zoals uit de procedure bij de Rechtbank en de procedure in bezwaar is gebleken was appellante zelf niet op de hoogte van de toestand die was ontstaan bij de werkgever van referent (haar echtgenoot). Bovendien indien appellante die situatie omtrent het zwart uitbetalen door de werkgever van haar man wel had gekend, had zij niet geweten dat zij dit bij de IND had moeten melden. Daarnaast is er bij het ontstaan van de situatie bij de werkgever van de echtgenoot van appellante geen enkel opzet in het spel geweest. Verder is de verlenging en de intrekking van de verblijfsvergunning van appellante tot stand gekomen op basis van de informatie die appellante zelf heeft verstrekt. Had appellante die informatie niet zelf zo verstrekt dan was haar vergunning wel verlengd en niet ingetrokken. Daarom is appellante van oordeel dat de Rechtbank ten onrechte heeft gesteld dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er sprake is geweest van het achterhouden van gegevens.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank (pagina 4, onder 2.14, regel 8): "Hierbij wijst de Rechtbank op eerder genoemd beleidsonderdeel B1/2.2.9. van de Vreemdelingencirculaire 2000, welk beleidsonderdeel naar dezerzijds oordeel niet kennelijk onredelijk is."

Toelichting:

Naar de mening van appellante impliceert het beleid waarnaar de Rechtbank hierboven verwijst wel degelijk een beleid dat naar haar mening een onjuiste belangenafweging tot stand brengt. Naar de mening van appellante wordt bij de toepassing in casu van dat beleid onvoldoende rekening gehouden met haar belang. Bovendien merkt appellante op dat zij van mening is dat onvoldoende gewicht in de eerdere besluitvorming is toegekend aan het gegeven dat haar echtgenoot niet € 717,00 op jaarbasis heeft verdiend in 2006 maar € 12.658,00 met haar samen. Daarnaast merkt appellante op dat de ratio van dit beleid is om de samenleving te beschermen tegen het ten laste komen van vreemdelingen van de samenleving doordat vreemdelingen onjuiste informatie verstrekken. In casu staat niet ter discussie dat appellante nimmer ten laste van de samenleving is gekomen zodat de intrekking en niet het verlengen van de verblijfsvergunning een te restrictieve toepassing van beleidsonderdeel is waarnaar de Rechtbank onder 2.14 van de uitspraak verwijst.

Grief 3:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank (op pagina 4, onder 2.16) het volgende: "de Rechtbank is van oordeel dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat in casu – achteraf bezien en uitgaande van de achtergehouden gegevens – de oorspronkelijke aanvraag zou zijn afgewezen, indien verweerder ten tijde van de oorspronkelijke vergunningverlening bekend was geweest met de achtergehouden gegevens. Vast staat immers dat ten tijde van de aanvraag van de verblijfsvergunning het loon referent zwart werd uitbetaald."

Toelichting:

Het staat niet vast dat ten tijde van de aanvraag van de verblijfsvergunning het loon van referent zwart werd uitbetaald. Zoals in de bezwaarfase al uiteen is gezet was de informatie die appellante verstrekke ten tijde van het aanvragen van de vergunning juist. Enkele maanden later (zie brief d.d. 27 augustus 2007 van de echtgenoot van appellante) is pas de situatie bij de werkgever van appellantes echtgenoot ontstaan omtrent het zwart uitbetalen. Het was dus niet zo dat ten tijde van de aanvraag van de verblijfsvergunning het loon van referent al zwart werd uitbetaald. De Rechtbank overweegt dit ten onrechte. De Rechtbank komt derhalve tot een onjuiste slotconclusie. Nu vast staat dat appellante niets wist van de onjuiste informatie had zij die informatie niet eerder kunnen verstrekken dan is geschied. De enorme consequenties die niet-verlenging van de vergunning en intrekking van de vergunning hebben voor appellante staan niet in verhouding tot het met deze regels te dienen doel.

Algemeen:

Appellante is afgezien van haar persoonlijk belang bij dit hoger beroepschrift van mening dat, de grieven hiervan rechtsvragen aan de orde stellen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven en derhalve de aangevoegde grieven tot vernietiging van de aangevallen uitspraak behoren te leiden.

Appellante verwijst daartoe tevens naar hetgeen door of namens haar in vorige instanties is verklaard en aangevoerd, waarvan de inhoud als hier woordelijk herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en behoud zich het recht voor om de gronden van dit hoger beroep in een later stadium nog nader aan te vullen.

Appellante merkt hierbij op:

1. dat zij van oordeel is dat haar beroepschrift ten onrechte door de Rechtbank ongegrond is verklaard;
2. dat appellante uw college (afdeling) hierbij verzoekt het hoger beroepschrift, als ook het beroepschrift, gegrond te verklaren onder vernietiging van de bestreden beslissing van de Rechtbank d.d. 24 juli 2008, en alsnog te bepalen dat appellante wordt toegelaten op de gronden als verzocht en in vorige instanties aangevoerd, althans verweerder dan wel de Rechtbank op te dragen (zulks) te beslissen met in acht neming van uw college;
3. dat zij u hierbij verzoekt verweerder te veroordelen in de kosten van dit geding, waaronder begrepen het salaris van de gemachtigde van appellante.

Namens N. Gürbüz

Mr. W.G.P. Berkers
Bepaaldelijk gevolmachtigde

BERKERS GERRAND & SLAATS ADVOCATEN

productie 2: machtiging hoger beroep vreemdelingen zaken.